

KU ZBAWIENIU

KU CNOTOM I WARTOŚCIOM

DUSZA

- Jak ziemia nie uprawiana rodzi tylko chwasty, tak samo dusza zaniedbana nie robi nic dobrego. **(św. Ambroży)**
- Ciało jest grobem dla umarłej duszy.
- Czym dusza dla ciała, tym Bóg dla duszy.
- Dusza, im mniej o Bogu myśli, tym mniej Mu jest poddana.
- Dusza umiera wtedy, gdy Bóg ją opuszcza, tak samo jak umiera ciało, gdy z niego dusza uchodzi.
- Dwie rzeczy zabijają duszę: zarozumiałość i desperacja. Pierwsza zbyt wiele oczekuje, druga zaś zbyt mało.
- Im więcej dusza czyni postępy, tym lepiej widzimy różnicę między duszą czystą a splamioną.
- Lepiej mieć zdrową duszę niż mądrą głowę.
- Największym szczęściem ciała nie są rzeczy zwykle za szczęście uważane, jak rozkosze, brak cierpienia, piękność, siła i tym podobne dobra cielesne, lecz dusza.
- Rozum jest wzrokiem duszy.
- Strata majątku jest mała, nadziei większa, duszy największa, bo niepowetowana.

- W porządku naturalnym dusza stoi wyżej ciała, a jednak rozkazuje ona ciału niżli samej sobie.
- Wszelki bezład w duszy jest dla niej samej karą. **(św. Augustyn)**
- Często w pięknym ciele brzydka dusza mieszka, a w brzydkim – piękna.
- Duszą człowieka rządzi albo Bóg, albo diabeł.
- Dusze święte nie ciążą nam wcale, gdyż nie potrzebujemy ich znosić.
- Jak grzech jest śmiercią duszy, tak sprawiedliwość jest życiem duszy.
- Źle by było, gdyby służąca rozkazywała pani, a pani słuchała. Tak samo źle jest, gdy ciało rządzi, a dusza we wszystkim jest mu poddana. **(św. Bernard)**
- Dusza potrzebuje ciszy, aby móc wielbić. **(bł. Elżbieta z Dijon)**
- Cierpliwość, modlitwa i milczenie – te wzmacniają duszę.
- I dał mi Pan poznać, kto podtrzymuje istnienie tej ludzkości: to są dusze wybrane. Kiedy dopełni się miara wybranych, świat istniał nie będzie. Przez te dwa dni przyjmowałam Komunię świętą wynagradzającą.
- Niejedna dusza szczerze dążąca do świętości, nie umie sobie poradzić sama, gdy przyjdą chwile doświadczeń i opuszcza drogę doskonałości. **(św. Faustyna Kowalska)**
- Dusza nasza nie może tu żyć bez ukochania czegoś; kocha rzeczy niebieskie lub ziemskie. Im bardziej kocha niebieskie, tym mniej ceni sobie ziemskie. **(św. Grzegorz I Wielki)**
- Jak ryby tracą wolność, kiedy są poza wodą, tak rozsądna dusza zaczyna być spętany niewolnikiem, kiedy oddała się od Boga.
- Niektóre dusze znajdują tak wiele przyjemności w tym, co robią, że dopuszczają się swego rodzaju bałwochwalstwa, tworząc sobie tylu bożków, ile ich działań. **(św. Franciszek Salezy)**

- Pośród prób niech wasza dusza będzie jak słowik, który śpiewa na cier-nistym krzewie. **(św. Franciszek Salezy)**
- Nie piękność ciała czyni duszę piękną, lecz piękna dusza czyni pięknym ciało.
- W duszy człowieka wola powinna słuchać rozumu, a rozum Boga. **(św. Ignacy Loyola)**
- Ciało musi pomagać duszy w czynieniu dobra, musi jej służyć, a dusza jest panią ciała.
- Kiedy coś czynisz, mówisz i myślisz, zatroszcz się, aby to wszystko słu-żyło dobru twojej duszy. **(św. Jan Bosko)**
- Dusza nie zniesie, nie potrafi znieść sądu swego sumienia.
- Gdybyś mógł cielesnymi oczyma dostrzec piękno duszy, śmiałyś się z wszelkich wzorów doczesnych: tak one blado odzwierciedlają urodę duchową.
- Nie ma nic cenniejszego od duszy. Wiedzą o tym nawet ci, którzy doszli do krańcowego zaślepienia.
- Nie ozdabiamy domów naszych, ale raczej jeden tylko dom: duszę na-szą. **(św. Jan Chryzostom)**
- Dusza może się karmić wyłącznie Bogiem, Bóg jej wystarcza. Tylko On może ją nasycić i zaspokoić jej głód!
- W błogosławionej duszy panuje zawsze wiosna. **(św. Jan Maria Vian-ney)**
- Dusza, która kroczy w miłości, nikogo nie męczy ani się sama nie mę-czy.
- Gdy dusza odrzuci to, co jest niepodobne do Boga i niezgodne z Nim, zacznie upodabniać się do Niego.

- Miej wewnętrzny dystans do wszystkiego, nie znajduj upodobnienia w żadnej rzeczy przemijającej, a dusza twoja zbierze dobra, których nie umiesz sobie nawet wyobrazić. **(św. Jan od Krzyża)**
- Dla duszy Bóg poddał się wszelkim udrękom, poddał się nawet samej śmierci. A ja dlaczego nie miałbym się umartwiać, nie miałbym niczego znosić, aby przyczynić się do zbawienia duszy, która przecież nie należy do innych, ale do mnie. **(bł. Jan XXIII)**
- Dusza i ciało to raczej dwaj wrogowie, którzy nie mogą się rozstać i dwaj przyjaciele, którzy siebie nawzajem nie znoszą. **(bł. Josemaria Escriva de Balaguer)**
- Bez korzenia miłości drzewo duszy nie wyda owocu, lecz uschnie.
- Dusza koi się tylko Bogiem, a niczym innym, gdyż On jest największym bogactwem, najwyższą mądrością, najwyższą dobrocią i najwyższym pięknem.
- Dusza, która poznaje siebie, upokarza się, widząc, że nie ma się czym wynosić.
- Dusza, która syci się w Twoich głębinach, pragnie Cię nieustannie, ponieważ nie może się Tobą nasycić, o wieczna Trójco. Dąży w każdej chwili do zobaczenia Twojego światła. Jak robak wzdycha do żywej wody źródeł, tak dusza pragnie wyjść z ciemnego więzienia ciała, aby Cię ujrzeć w prawdzie...
- Dusza, która zna swoją nędzę, zna dobrze nędzę świata.
- Dusza nie może żyć bez miłości: musi kochać Boga lub świat.
- Dusza wychodzi ze stanu niedoskonałości i wznosi się ku miłości doskonałej przez wytrwałość, zamykając się w celi poznania siebie.
- Tak jak stopy niosą ciało, tak uczucie niesie duszę. **(św. Katarzyna ze Sieny)**
- Na pierwszym miejscu jest uświęcenie duszy, a wszystko inne jest drugorzędne. **(św. M. Maria Kolbe)**

- Dusza, która Boga kocha pragnie Mu sprawiać przyjemność zawsze, w każdej chwili i każdą myślą, i każdym słowem, i każdym czynem; całym swym działaniem i istnieniem.
- Jeżeli dusza traci ducha pokory i posłuszeństwa, a więc staje się nieposłuszna Bogu, to zaraz i zmysły wypowiadają posłuszeństwo woli i rozumowi. **(św. Maksymilian Maria Kolbe)**
- Gdy chodzi o cierpienie duszy, najlepszym sposobem uleczenia jest wezwanie: „Boże, bądź miłościw mnie grzesznemu”. **(św. Rafał Józef Kalinowski)**
- Przez ścieranie się charakterów dusze się szlifują, kształcą, męźnieją. **(bł. Honorat Koźmiński)**
- Biedna ta dusza, której Jezus do szczęścia nie wystarczy.
- Pogoda duszy pociąga do Boga, do cnoty, tak jak smutek, zły humor, ponure usposobienie od pobożności odstręcza. **(bł. Urszula Ledóchowska)**
- Gdy zaprzestaniemy starania o własną duszę i jej postęp duchowy, wówczas nie będziemy się troszczyć należycie o zbawienie innych, ani o dobro Kościoła, ani nie będziemy szukać większej chwały Bożej, lecz tylko siebie, swoje wygody i uznania. **(bł. Jerzy Matulewicz)**
- Bądź mocno przekonana o tym, że im dusza jest miłsza Bogu, tym bardziej powinna być doświadczana. Dlatego: odwagi i ciągle do przodu.
- Pamiętajcie, że nie jesteśmy z tej ziemi. Mamy tu misję do spełnienia: zbawienie duszy i danie wszystkim dobrego przykładu.
- Polem walki pomiędzy Bogiem a szatanem jest dusza ludzka. To w niej toczy się ta walka w każdym momencie życia. **(bł. Ojciec Pio)**
- Bóg mieszka w głębi duszy i żadna „sprawa duszna” nie jest przed Nim zakryta.
- Centrum duszy jest miejsce, w którym można usłyszeć głos sumienia i gdzie podejmuje się wolną, osobistą decyzję.
- Dusza każdego człowieka jest świątynią Boga.

- Kto tylko okazjonalnie zachodzi na głębie duszy, u tego pozostanie ona nie wydoskonalona.
- Walka toczy się o duszę człowieka. **(św. Edyta Stein)**
- Co możemy odpowiedzieć Bogu, jeżeli z naszej winy jakaś biedna dusza się zgubi? Jeżeli damy dowód zapału, Bóg każdego dnia pomnoży w nas swoje łaski, a dusze przez nas zbawione będą świadkami na naszą korzyść. **(św. Wincenty a Paulo)**

